

eneste Forandring i Ordene i den af Ministeriet foreslaaede Hovedparagræf om Skattepligtighed (§ 7), idet den saaledes bestatteede Indtægt jo tjener Selskabet til „egen Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift eller til Formuens Forøgelse.“

Til det forelagte Forslag om Nærings-skattens Ophævelse og dens Forandring til en Næringsafgift og om Indførelsen af en Indkomstskat har Ministeriet knyttet et Forslag om en Forandring i den Maade, hvorpaa Udgifterne til Stadens Fattigvæsen for Tiden bæffes. Dette Forslag, der gaaer ud paa at give Fattigskatten en fast Størrelse, saa at den ikke aarlig vexler, er saavel i og for sig som ogsaa med Hensyn til de Konsekvenser, som det formeentlig vil drage efter sig, af indgribende Betydning. Fattigskatten har steds været den bethdeligste af de Skatter, der hviler paa de faste Eiendomme, og den har derhos været den Skat, hvis Beløb har været størst Forandring underkastet, navnlig naar der sees hen til de sidste Aar; i begge Henseender maa den derfor betragtes som den meest bebyrdende; men naar Fattigvæsenets Udgifter ikke kunne indskrænkes og Byrden for de faste Eiendomme paa den Maade lettes, maa dens Tryk dog blive lettet derved, at en vis bestemt og eengang for alle fastsat Deel af den kun lægges paa de faste Eiendomme, medens den aarlig vexlende Deel, der overstrider dette Fixum, udlignes ved den Skat, der aarlig paany paalignes samtlige Skatteydere efter deres Evne. Og saa i en anden Henseende er en saadan Forandring af Vigtighed, idet der derved gjøres det første Skridt til at bryde det System, der hidtil har været gennemgaaende i hele Kommunens Økonomi, hvorefter der til hver For-nødenhed udskrives en Skat, appasset særlig efter denne Fornødenhed til enhver given Tid. Dette System, der betegnende kaldes Skuffesystemet, har allerede derved medført Mislighed, at det har hindret en overstyret og tydelig Regnskabsførelse, hvoraf altid en mindre heldig Økonomi bliver en Følge;

men det indeholder desuden i sig Spiren til en mindre Økonomisk Raaden med Kommunens Skatteevne, idet den bevilgende Myndighed let føres til at samthkke i alle de Foretagender, der kunne udføres ved en Udskrivning af den særlige Skat med det Beløb, som den tidligere er udfreven med, og Besparelser saaledes vanstelliggjøres, medens paatrængende Aar i enkelte Aar, hidrørende fra særlige Forhold, ikke lade sig vise tilbage og altsaa medføre en Forøgelse af Skattens Beløb, der, ved i flere Aar at vedblive, lettelig gjør det saaledes stegne Skattebeløb til det Ordinaire for det følgende Aar. Der har derfor alt i længere Tid været følt og udtalt Trang til en Forandring i dette Forhold, og det gjorte Forslag at forandre Fattigskatten, forsaavidt som den hviler paa de faste Eiendomme, til et Fixum, og dens yderligere Behov til en Skat, der hviler paa alle Skatteydere, maa kunne gjøre Regning paa Kommunalbestyrelsens Samstemning. Dette Forslag er i fuldkommen Konsekvens med Nærings-skattens Forandring til en ligeoverfor Yderne forud bestemt fast Afgift; thi hvordan man end dømmer i Spørgsmaalet, om Næringen bør være et Skatteobject eller ei, saa er det dog vist, at der i begge Tilfælde gaaes ud fra, at en indirekte Beskatning, hvilket baade Nærings-skatten, lignet paa de Næringsdrivende, og Fattigskatten, lignet paa Huseierne, er, ikke bør være vexlende, men engang bestemt, forat den atter kan udlignes paa samtlige Skatteydere gennem Forbruget og Boligen.

Men det gjorte Forslag leder uvilkaarlig Tanken hen paa en Omordning af de øvrige Skatter, der hviler paa de faste Eiendomme, paa samme Maade. Hvad saaledes Vandskatten angaaer, der nu lignes paa samme Basis som Fattigskatten, da maae de samme Grunde, som tale for Fattigskattens Konvertering til en fast Afgift, ogsaa gjælde for den, og da samtlige Eiendomme i Staden og paa dens Grund, der nyde godt af Kjøbenhavns Vandforsyning, i det Væsentlige ere stillede paa lige Vilkaar, forekommer det ikke Magistraten, at der kan reises nogen Betænkelse imod at underkaste ogsaa denne Skat en saadan Forandring. Forsaa-vidt som man skulde søge en saadan i, at Vand-